

роса вже звоювала всі поля сади луги
перлиста гусінь рання в плоскім царстві моху
душа на срібнім волоску тремтить
немов до вічності чомусь пришита
павук заблуканий в липкій траві
від дерева до вітру осінь тче
іржавим волокном замотані
всі наші порухи
найменший з наших задумів
і все те що колись було за нами
і все те що осталося перед нами

ми постарілися до невпізнання
за ніч одну
мов за цілісіньке життя

Збірка « [Щодень щокрок](#) ».